

**UTRENIA DUMINICII a VIII a DUPĂ
RUSALII.
A ÎNMULȚIRII PÂINILOR ȘI A PEȘTELOR.
DUPĂPRĂZNUIREA SCHIMBĂRII LA
FAȚĂ**

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin.**

Preotul: **Mărire Ție, Dumnezeu nostru, mărire Ție. Impărate ceresc...**

Poporul: **Sfinte Dumnezeule... Mărire... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Și acum... Tatăl nostru...**

Preotul: **Că a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: **Amin. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!**

Preotul: **Mărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.**

Poporul: Amin.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc, mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,

de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;

dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;

și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsat peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace întru oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilile mele miros urât și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întregă, mâhnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, întru Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.
Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.
Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine
și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.
Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineată.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumbat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

în revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,

Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.

Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.

Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.
Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întru întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.

Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.

Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.

Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întregă,
întins-am către Tine mâinile mele.

Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?

Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?

Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?

Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?

Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.

Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,
Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.

Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,

Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,

și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.

Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,

care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.

Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;

binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-o adevărul Tău,
auzi-mă, într-o dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adușu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.

Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.

Degradă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.

Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.

Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.

Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.

Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.

Învață-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.

Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,

pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.

Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,

și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.

Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta, poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în

păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeu, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întineric, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după putință îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomeneste, Doamne, într-o mulțimea îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul stăpânirii tale, care așteaptă iubirea ta de oameni; și tuturor le dăruiește mila ta cea mare. — Ca mântuiți fiind cu sufletul și cu trupul, pururea

stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat și binecuvântat, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăților, izvorule ce pururea izvorăști, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice și atotstăpâni-torule, toți ne închinăm, și ne rugăm ție, chemând milele tale și îndurările tale, spre ajutorul și paza smereniei noastre. Pomeneste, Doamne, pe robii tăi, și primește rugăciunile cele de dimineața ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, și nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toți ne păzește cu îndurările tale. Pomeneste, Doamne, pe cei ce priveghează și cântă, spre mărirea ta, și a unuia născut Fiului tău și Dumnezeului nostru, și al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor și păzitor; primește rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri și înțelegător. — Că tu ești Dumnezeul nostru, și ție mărirea înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru

că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutor puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale: primește rugăciunile noastre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt

numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftete trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur

ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurările, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim: primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeuul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeuul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești Dumnezeuul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru sfânt locașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **Doamne, îndură-Te, spre noi.**

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu

credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te, spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 7

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este, cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 4. Piatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.

**Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă;
binecuvântat este, cel ce vine întru numele
Domnului.**

Apoi:

Troparul Învierii, glas 7

**Stricat-ai cu Crucea Ta moartea, deschis-ai
tâlharului raiul; plângerea purtătoarelor de mir ai
schimbat-o, și apostolilor a propovădui le-ai
poruncit, că ai înviat, Hristoase Dumnezeule,
dăruind lumii mare milă.**

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Sfântului, glas 4

**Cu pustnicia mai înainte pedepsindu-te în
munte, taberele vrăjmașilor cele netrupești cu
arma Crucii le-ai pierdut, întru tot fericite, și
iarăși spre chinuire bărbătește te-ai înarmat,
ucigând pe Copronim cu sabia credinței. Iar
pentru aceasta ai fost încununat de Dumnezeu,
Cuvioase Martire Dometie, pururi mărite.**

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Sărbătorii, glas 7

**Schimbatu-Te-ai la față în munte, Hristoase
Dumnezeule, arătând discipolilor Tău mărirea Ta,**

pe cât puteau cuprinde. Strălucească și nouă păcătoșilor, lumina Ta cea veșnică, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, mărire Ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Primul rând de Sedelne, glas 7

Viața în mormânt a zăcut și pecetea pe piatră s-a pus, ca pe un împărat adormit ostașii au păzit pe Hristos și îngerii L-au mărit ca pe un Dumnezeu fără de moarte, și femeile au strigat: Înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Cel ce cu îngroparea Ta cea de trei zile ai prădat moartea, și pe omul cel stricat cu scularea Ta cea purtătoare de viață l-ai înviat Hristoase Dumnezeule ca un iubitor de oameni, mărire Ție.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi și a înviat Hristos Dumnezeu, și a surpat puterea morții, neîncetat roagă-L de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ca să mântuiască sufletele noastre.

Preotul: **I**ară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne, glas 7

Pecetluit fiind mormântul, viață din groapă ai răsărit Hristoase Dumnezeule, și ușile fiind

încuiate, înaintea ucenicilor ai stat, Învierea tuturor, Spirit drept printr-înșii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

La mormânt au alergat femeile cu lacrimi, mir purtând și ostașii străjuindu-Te pe Tine, Împăratul tuturor, au grăit între ele: Cine va prăvăli nouă piatra? Înviat-a Îngerul sfatului celui mare călcând moartea, Atotputernice Doamne, mărire Ție.

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Bucură-te ceea ce ești plină de daruri de Dumnezeu Născătoare Fecioară, limanul și folosirea neamului omenesc, că din tine S-a întrupat Mântuitorul lumii; că una ești Maică și Fecioară pururea binecuvântată și preamărită. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască pace la toată lumea.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineață Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitoarele, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și în pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-a îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Ipacoiful glasului 7

Cel ce ai luat chipul nostru și ai răbdat Crucea trupește, mântuiește-mă cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Antifoanele glasului 7

Antifonul I

Robia Sionului dintru înșelăciune ai întors-o, și pe mine Mântuitorule mă viază, scoțându-mă din robia patimii.

Cel ce seamănă în austru rele pătimiri, posturi cu lacrimi, Acesta va secera mănunchi de bucurie ale hranei vieții celei deapănare.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt, izvorul dumnezeieștilor vistierii, din care este înțelepciunea, înțelegerea, frica, Aceluia lauda, mărirea, cinstea și puterea.

Antifonul II

De n-ar zidi Domnul casa sufletului, în deșert ne-am osteni, că fără de Acela nici lucrarea nici cuvântul nu se săvârșește.

Pentru rodul pântecelui sfinții, prin mișcarea Spiritului, odrăslesc dogme părintești ale moștenirii fiești.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt împreună toate sunt, că mai-nainte de toate este Dumnezeu, Domnia tuturor, lumină neapropiată, viață a tuturor.

Antifonul III

Cei ce se tem de Domnul căile vieții aflând, acum și pururea se vor ferici, cu mărire nestricată.

Împrejurul mesei tale ca niște odrasle văzând pe fii tăi, bucură-te și te veselește, aducându-i pe aceștia lui Hristos, începătorule al turmei.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt este adâncul darurilor, bogăția măririi, adânc mare de judecăți, ca întocmai mărit cu Tatăl și cu Fiul este, și cinstit.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 7

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu, uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Stih: *Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.*

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu, uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 7

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: **Și** pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: **Doamne**, îndură-te spre noi, (*de 3 ori.*)

Preotul: **Înțelepciune**, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: **Și** spiritului tău.

Preotul: **Din** Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Ioan, citire:

Poporul: **Mărire Ție**, Doamne, mărire Ție.

Preotul: **Să** luăm aminte.

Evanghelia Învierii a VIII-a. Evanghelia după Ioan (20, 11-18)

In vremea aceea Maria stătea afară, lângă mormânt, plân-gând. Și, pe când plângea, s-a aplecat spre mormânt și a văzut doi îngeri în veșminte albe, șezând unul către cap și altul către picioare, unde zăcuse trupul lui Isus. Și aceia i-au

zis: Fe-meie, de ce plângi? Pe cine cauți? Ea le-a zis: Au luat pe Domnul meu și nu știu unde L-au pus. Zicând acestea, ea s-a întors și L-a văzut pe Isus stând, dar nu știa că este Isus. Zis-a ei Isus: Femeie, de ce plângi? Pe cine cauți? Iar ea gândind că este grădinarul, I-a zis: Doamne, dacă L-ai luat Tu, spune-mi unde L-ai pus și eu îl voi ridica. Isus i-a zis: Marie! Iar ea, întorcându-se, I-a zis evreiește: Rabbuni (adică învățătorule)! Isus i-a zis: Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la frații Mei și le spune: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeu Meu și Dumnezeu vostru. Și a venit Maria Magdalena și a vestit discipolilor că a văzut pe Domnul și acestea i-a spus ei.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Invierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeu nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta,
și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge
fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea
și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc
și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit

și ce este rău înaintea Ta am făcut,

Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale
și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput
și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit;

cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale,
le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;
bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele
și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule
și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale
mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta
și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale
și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale
și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sânziuri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide
și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;
arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;

inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 2

Pentru rugăciunile Apostolilor tăi, milostive,
șterge mulțimea păcatelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu,
milostive, șterge mulțimea păcatelor noastre.

Stih, glas 6

Miluieste-ne, Dumnezeule, după mare mila ta, și
după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile
noastre.

Stihiră, glas 6

Inviind Isus din mormânt, precum a zis mai înainte, ne-a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul: Mântuiește, Dumnezeule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae Arhiepiscopul de la Mira Liciei, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale precuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana, ale Sfântului martir Demetrie și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: **Doamne, îndură-te spre noi — (de 12 ori.)**

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

CANOANELE

Canonul Învierii glasului 7, din Octoih.

Canonul Crucii și Învierii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.

Canonul Praznicului, glas 8.

Canonul Sfântului, din Minei, glas 6.

Canonul Învierii

Cântarea I, glas 7

Irmos:

Cu voia Ta, Doamne întru învârtoșare pământescă s-a schimbat firea apelor cea mai-nainte lesne vărsătoare, pentru aceasta neudat pedestru trecând Israil, cântă Ție cântare de

biruință.

Osânditu-s-a tirania morții prin lemn cu moartea Ta cea nedreaptă, fiind Tu osândit Doamne, pentru aceasta domnul întunericului pe Tine nebiruindu-Te, după dreptate s-a izgonit.

Iadul de Tine apropiindu-se, și cu dinții neputând să sfărâme trupul Tău, la fălci s-a zdrobit. Pentru aceasta Mântuitorule, dezlegând durerile morții, ai înviat a treia zi.

A Născătoarei:

Dezlegatu-s-au durerile strămoașei Eva, că scăpând de dureri, fără ispită bărbătească ai născut. Pentru aceasta arătat Născătoare de Dumnezeu știindu-te preacurată, toți te mărim.

Canonul Crucii și Învierii

Două izvoare purtătoare de viață ne-a izvorât nouă pe Cruce Mântuitorul din coasta Sa cea împunsă; să-i cântăm Lui, că S-a preamărit.

În mormânt sălășluindu-Se Hristos și înviind a

treia zi, a dat celor morți nădejdea nestricăciunii,
să-i cântăm Lui că S-a preamărit.

A Născătoarei:

Una Fecioară și după naștere te-ai arătat, că pe
Ziditorul lumii întrupat L-ai născut. Pentru
aceasta bucură-te ție toți strigăm.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Fecioară, care ai născut Adâncul milostivirii,
luminează sufletul meu cu strălucirea ta cea
purtătoare de lumină, ca după vrednicie să laud
adâncul minunilor tale.

Cuvântul, văzându-ne răniți cu săgeata
păcatului, ca un făcător de bine spre noi S-a
milostivit. Drept aceasta Cel mai presus de
Dumnezeire negrăit S-a împreunat cu trupul cel
din tine Preacurată.

Făcutu-s-a, după ce s-a cuprins de moarte, firea
stricăcioasă și muritoare a oamenilor, Preacurată;
iar tu zămislind Viața, pe aceasta din stricăciune
la viață o ai întors.

Canonul Praznicului

Cântarea I, glas 8

Irmos:

Apa trecând-o ca pe uscat, și din răutatea Egiptului scăpând israeliteanul, a strigat: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Moise ca un profet văzând în mare și în nor și în stâlp de foc de demult mărirea Domnului, a grăit: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Ca și cu o piatră cu trup îndumnezeit acoperindu-se, văzând pe Cel nevăzut, Moise văzătorul de Dumnezeu a grăit: Mântuitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Tu în muntele Legii și în Tabor ai fost văzut de Moise, în nor de demult, iar acum în lumina Dumnezeirii celei neapropiate.

Canonul Sfântului Cântarea I, glas 6

Purcezând către Dumnezeu, strălucit cu Darul de martir, rugând pe Hristos, suflă rază purtătoare de lumină, pentru cei ce te cântă pe tine cu credință de Dumnezeu fericite.

Rupând lanțurile înșelăciunii, cu adevărat ai alergat la Hristos, părăsind cu cuget curat, jertfele perșilor și scăpând de nedumnezeirea vrăjitorilor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cu înțelepciune socotind cum că soarele ca unul ce este zidit, nu este Dumnezeu, nici una din cele văzute, te-ai povățuit către nevăzutul Dumnezeu purtând înțelept gând.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe tine întrutot Sfântă Fecioară, care ai născut pe Fiul lui Dumnezeu, făcându-Se ca și noi pentru noi, credincioșii te propovăduim Curată Maică lui Dumnezeu și te fericism.

Cântarea I a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Cruce însemnând Moise, lovind drept cu toiagul, Marea Roșie a despărțit, trecând pedestru Israel; iar de-a curmezișul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, înscriind deasupra nebiruita armă. Pentru aceasta, lui Hristos, Dumnezeuul nostru, să-i cântăm, că s-a preamărit.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 7

Irmos:

Cela ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic Doamne Mântuitorule, și cu Spiritul cel atotlucrător și dumnezeiesc toată puterea lor, pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale mă întărește.

Tu suindu-Te pe lemn pentru noi, durere ai răbdat de voie îndurate Mântuitorule, și ai suferit rană de pace pricinuitoare și de mântuire credincioșilor, prin care Milostive toți ne-am împăcat cu Părintele Tău.

Tu Hristoase m-ai curățit de rană pe mine cel rănit la suflet de mușcarea balaurului, și mi-ai

arătat lumină mie celui ce zăceam dedemult într-un întuneric și în stricăciune, că prin Cruce în iad pogorându-Te, împreună m-ai înviat.

A Născătoarei:

Pentru rugăciunile Maicii Tale celei neispitite de bărbat dă pace lumii Mântuitorule, și poporului dăruiește-i biruință asupra vrăjmașilor, și măririi Tale celei nespuse învrednicește pe cei ce Te măresc pe Tine.

Canonul Crucii și al Învierii

Cel ce ai răbdat pe Cruce patimi și tâlharului raiul i-ai deschis, ca un Făcător de bine și Dumnezeu întărește mintea mea spre voia Ta, Unule, Iubitorule de oameni.

Cel ce ai înviat a treia zi din mormânt și viața lumii ai răsărit ca un dătător de viață și Dumnezeu, întărește mintea mea într-un voia Ta, Unule, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei:

Ceea ce pe Dumnezeu fără de sămânță L-ai zămislit și din blestem pe Eva ai eliberat-o,

Fecioară Maică Marie, roagă pe Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat din tine, să mântuiască turma ta.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Balaurul târându-se, din Eden pe mine cu pofta în Dumnezeirii amăgindu-mă, m-a aruncat în pământ. Iar Cel milostiv și din fire milostiv îndurându-Se, m-a îndumnezeit, sălășluindu-Se în pântecele tău Maică Fecioară și asemănându-Se mie.

Binecuvântat este rodul pântecelui tău Fecioară Născătoare de Dumnezeu bucuria tuturor, că ai născut bucurie la toată lumea și veselie cu adevărat, care risipește întristarea păcatului, Mireasă a lui Dumnezeu.

Viață veșnică și lumină Născătoare de Dumnezeu Fecioară și pace ne-ai născut nouă, care războiul oamenilor cel de demult către Tatăl și Dumnezeu, l-a potolit cu credința și cu mărturisirea darului.

Canonul Praznicului

Cântarea III, glas 8

Irmos:

Doamne, Cel ce ai făcut cele deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește în dragostea Ta. Că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Mărirea ce a umbrat mai dinainte în cort și cu Moise sluga Ta a vorbit, a fost, Stăpâne, chipul Schimbării Tale la față, al celei ce a strălucit în chip de negrăit în Tabor.

Suitu-s-au împreună cu Tine, Cuvinte Unule-Născut preaînălțate, cei trei Apostoli aleși, în Muntele Taborului. Și acolo au stat împreună Moise și Ilie ca niște slugi ale lui Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Dumnezeu desăvârșit fiind, om desăvârșit S-a făcut cu toată Dumnezeirea amestecând omenirea în fața Sa. Pe Acesta în două ființe L-au văzut Moise și Ilie în Muntele Taborului.

Canonul Sfântului

Cântarea III, glas 6

Irmos:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat cornul credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Întărindu-te cu credința cea adevărată, te-ai arătat ca un stâlp neclintit și nemutat, neînșelându-te nici de cuvintele fermecătorilor, nici de știința vrăjitorilor persani.

Fugind de veninul cel pierzător de suflet, a sluji făpturii și a cinsti soarele, cu dragostea bunei-credințe ai căutat pe Dumnezeu cel adevărat și Ziditorul tuturor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Împărtășindu-te apelor celor dumnezeiești a nașterii de-a doua, te-ai luminat la suflet și cu adevărat te-ai făcut fiu al lui Dumnezeu cu Darul, și moștenitor desfătărilor celor dumnezeiești.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Înțelepciunea casă dumnezeiască și-a zidit ei, sălășluindu-se mai presus de minte și de cuvânt, întru curatul și cinstit pântecel tău, fiind curățit cu duhul Preacurată.

Cântarea a 3-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Toiag în chip de taină se primește, căci cu odrăslirea a ales preot; iar acum, Bisericii celei mai înainte neroditoare i-a înflorit lemnul Crucii, spre putere și întărire.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Sfântului, glas 6

Biruind cugetările cele stricăcioase și aducătoare către cele pământești, te-ai arătat mare îndreptător călugărilor, Preacuvioase Martire Dometie, neînfricoșându-te de mânia împăratului celui ce nu vrea să cinstească Chipul lui Hristos, pentru aceasta te-ai și săvârșit cântând cântare: Dumnezeu este cu mine și nimenea împotriva mea.

Sedealna Sfântului, glas 3

Dorit-ai de frumusețea lui Hristos, și prin pustnicie patimile le-ai omorât, și cu tărie pătîmind ai încetat înșelăciunea mărite Dometie, împreună-vorbitorule cu îngerii. Pentru aceasta izvorăști și râuri de vindecări, celor ce cu credință săvârșesc dumnezeiasca pomenirea ta, Martire vrednicule de minune.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Praznicului

În muntele Taborului schimbându-Te la față, raza măririi Tale celei dumnezeiești Cuvinte al lui Dumnezeu, ai arătat pe cât s-a putut ucenicilor Tăi, cu care dimpreună să ne luminăm și noi, cei ce Te cântăm pe Tine, Unule neschimbate, Isuse Atotputernice. Pentru aceasta cu credință strigăm Ție: Mărire Împărăției Tale, Hristoase.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 7

Irmos:

Auzit-am taina iconomiei Tale, Hristoase Dumnezeule, a Celui ce sânurile părintești nu le-ai lăsat, și pe pământ Te-ai coborât și Te-am preamărit, Unule, Iubitorule de oameni.

Spatele Său l-a dat spre bătai, Cel ce S-a întrupat din Fecioară; greșind robul, S-a bătut Stăpânul cel nevinovat, dezlegând păcatele mele.

Stând la judecată înaintea judecătorilor celor fărădelege, ca un osândit Se face vinovat, și cu mână de țărână se lovește peste obraz, Cel ce a

zidit pe om ca un Dumnezeu, și pământul îl judecă
cu dreptate.

A Născătoarei:

Ca o Maică cu adevărat a lui Dumnezeu roagă pe
Făcătorul și Fiul tău cu totul fără prihană, să mă
îndrepteze la limanul mântuirii al măritei voii Lui.

Canonul Crucii și Învierii

Cel ce nu știi de păcat, și pentru aceasta Te-
ai făcut Doamne ceea ce n-ai fost, Te-ai închipuit
luând pe cel străin, ca să mântuiești lumea și să
ucizi pe muncitorul înșelându-l.

Pe Cruce Te-ai spânzurat și păcatul strămoșului
Adam l-ai dezlegat, că pentru ca să mântuiești pe
toți unșii Tăi, ai venit.

A Născătoarei:

Tu născându-Te din Fecioară, ai murit și ai
înviat pe Adam cel rătăcit cu voia; că s-a temut

moartea de tăria Ta, că pentru ca să mântuiești pe toți cei stricați ai venit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Prealăudată, ceea ce aleasă toată și bună te-ai arătat lui Dumnezeu, mai-nainte de zidire, cu strălucirea vărsării tale de lumină, pe cei ce te laudă, luminează-i.

Pe Dumnezeu oamenilor L-ai născut Curată, întrupat din curate sânghiurile tale, pe Cel ce mântuiește de păcate multe, pe cei ce te laudă cu dragoste și te cinstesc pe tine Maică Fecioară.

Firea cea cuvântătoare jertfește acum cu sfințenie Celui ce a răsărit din tine Prealăudată, învățându-se taina cea negrăită a nașterii tale, Preafericită.

Canonul Praznicului

Cântarea IV, glas 8

Irmos:

Din trupul Tău razele Dumnezeirii au ieșit, pentru profeți și pentru apostoli; pentru aceasta

ucenicii cei aleși cântând, au grăit: Mărire puterii Tale, Doamne.

Cel ce ai păzit nevătămat rugul cel ce se împărțășise cu focul, Ți-ai arătat, Stăpâne, trupul cel dumnezeiește strălucitor, lui Moise celui ce cântă: Mărire puterii Tale, Doamne.

Ascunsu-s-a de razele Dumnezeirii soarele cel simțitor, dacă Te-a văzut pe Tine schimbat la față, în Muntele Taborului, Isuse al meu. Mărire puterii Tale, Doamne.

Foc fără materie a fost văzut nearzând materia trupului, precum Te-ai arătat, Stăpâne, lui Moise, Apostolilor și lui Ilie, unul din două, în două firi desăvârșit.

Canonul Sfântului

Cântarea IV, glas 6

Cuvântător căutând pe Cel din fire necunoscut L-ai cunoscut, Mărite, și aflându-L pe Dânsul L-ai iubit, și cu bucurie te-ai închinat măririi Lui.

Cu fierbințeală ai alergat la ceata cea întreagă înțeleaptă a călugărilor celor sfinți, și de râvna faptei celei bune aprinzându-te, curat ai viețuit în postiri și în rugăciuni.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Dorul tău cel cugetător de Dumnezeu, cu înlesnire a dezlegat legăturile firii, și cu luminarea cea dătătoare de rouă a Spiritului Sfânt, a stins cuptorul patimilor, Părinte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Puterea mea este Dumnezeu și Domnul, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Cuvântul cel dumnezeiesc, Care s-a întrupat din nesticatul pântecelui tău, și ne-a dăruit nouă viață.

Cântarea a 4-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Auzit-am, Doamne, taina rânduiei Tale, cunoscut-am lucrurile Tale și am preamărit dumnezeirea Ta.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 7

Irmos:

Noapte neluminoasă necredincioșilor ești Hristoase, iar credincioșilor luminare întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte. Pentru aceasta la Tine alerg și laud Dumnezeirea Ta.

Pentru robii Tăi Te-ai vândut Hristoase, și ai răbdat lovire pricinuitoare de mântuire celor ce-Ți cântă: La Tine alerg și laud Dumnezeirea Ta.

Cu dumnezeiască puterea Ta, Hristoase, prin slăbiciunea trupului pe cel tare l-ai surpat și pe mine biruitor morții Mântuitorule, prin înviere m-ai arătat.

A Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-ai născut Maică curată, întrupat din tine cu dumnezeiască cuviință, Prealăudată, pentru că n-ai cunoscut pat bărbătesc, ci din Spiritul Sfânt ai născut.

Canonul Crucii și Învierii

Când Te-ai socotit între cei fărădelege, și Te-ai înălțat la locul Căpățânii, luminătorii s-au ascuns, și pământul s-a clintit și podoaba Bisericii s-a rupt, arătând căderea iudeilor.

Pe Tine, Cel ce ai sfărâmat toată puterea tiranului cu tăria Dumnezeirii Tale celei necuprinse, și pe cei morți cu învierea Ta i-ai sculat, cu cântări să Te mărim.

A Născătoare:

Maică a, Împăratului și Dumnezeu, Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, celor ce cu credință și cu dragoste te laudă cu cântări pururea, trimite-le curățire de păcate, cu ale tale rugăciuni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Scară văzând Iacob întărită spre înălțime, chipul tău celei neispitite de nuntă, cu taină s-a învățat, că prin tine Dumnezeu cu oamenii S-a

împreunat,

Preacurată

Stăpână.

Mântuire veșnică prin tine Fecioară acum aflând, cu osârdie strigăm către tine : Bucură-te Mireasă dumnezeiască, și de lumina ta bucurându-ne Prealăudată, cu cântări te laudăm.

Pe tine una Mirele în mijlocul spinilor crin aflându-te Fecioară, strălucind cu strălucirea curăției și cu lumina fecioriei, ceea ce ești cu totul fără prihană, Mireasă te-a luat.

Canonul Praznicului

Cântarea V, glas 8

Irmos:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, cel ce ești lumină neapusă, și m-a acoperit întunericul cel străin pe mine păcătosul? Ci Te rog întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Limba retorilor nu poate să spună măririle Tale. Că Tu, Cel ce ții viața și stăpânești moartea,

ai pus de față în Muntele Taborului pe Moise și pe Ilie, care au mărturisit Dumnezeirea Ta.

Cel ce ai zidit cu mâini nevăzute pe om, după chipul Tău, Hristoase, ai arătat frumusețea cea dintâi a chipului Tău în făptură, nu ca în închipuire ci așa cum ești după ființă: Dumnezeu fiind și om.

Amestecându-Te fără amestecare, ne-ai arătat nouă, cărbunele Dumnezeirii cel ce arde păcatele și luminează sufletele în Muntele Taborului, unde ai făcut pe Moise și pe Ilie și pe cei aleși dintre ucenici să se minuneze.

Canonul Sfântului

Cântarea V, glas 6

Fiind încuviințat întru înțelegere îngerească, mai mult ai ales veșnicia celor nevăzute, decât toate cele văzute, strălucindu-te cu lumina curăției, Fericite.

Îndulcindu-te de dumnezeiasca bunătate, liniștea și depărtarea o ai iubit, păzind așezarea minții netulburată Părinte Dometie.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Cât este de mare cu adevărat și de minunată, întrutot înțeleaptă cugetarea primenirii tale spre bine, că s-a lucrat de schimbarea mâinii Celui Preaînalt, și a Darului celui dumnezeiesc.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rămas-ai Fecioară nestricată, și pe cele ale maicilor le arăți Preacurată Stăpână; căci ai împreunat nașterea cu fecioria, și porți ale amândurora osebirile.

Cântarea a 5-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

O, de trei ori fericite lemn, pe care s-a răstignit Hristos, Împăratul și Domnul. Prin care a căzut cel ce a înșelat prin lemn, biruit fiind de Cel ce s-a pironit pe el cu trupul, de Dumnezeu, Cel ce dă pace sufletelor noastre.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 7

Irmos:

Cel ce înot în valul grijilor lumești și mă îneacă de păcatele cele împreună înotătoare, și la fiara cea stricătoare de suflet mă arunc, ca Iona Hristoase strig Ție, dintru adâncul cel purtător de moarte scoate-mă.

Adușu-și-au aminte de Tine sufletele cele încuiate și lăsate în iad ale dreptilor, și de la Tine mântuire cereau, pe Care prin Cruce Hristoase le-ai dat, la cei dedesubt venind ca un milostiv.

Spre casa ta cea însuflețită și nefăcută de mâini, care se stricase cu patimile, a privi iarăși ceata apostolilor s-a deznădăjduit, ci mai presus de nădejde închinându-se, pretutindenea înviat Te-a propovăduit.

A Născătoarei:

Chipul negrăitei nașterii tale, ceea ce ești cu totul fără prihană, Fecioară, Mireasă dumnezeiască, care a fost pentru noi, cine din oameni va putea să-l spună? Că Dumnezeu

Cuvântul necuprins fiind, împreună-Se cu tine trup din tine S-a făcut.

Canonul Crucii și Învierii

Pe Cruce înălțându-Te Mântuitorule de voie, ai prădat stăpânia vrăjmașului, și pe aceasta Bunule ai pironit zăpăditul păcatului.

Din morți înviind Mântuitorule cu stăpânire, împreună ai ridicat neamul omenesc, viață și nestrăduire dăruindu-ne, ca un iubitor de oameni.

A Născătoarei:

Pe Dumnezeu nostru, Cel ce L-ai născut Născătoare de Dumnezeu, negrăit, să nu încetezi rugându-L, ca să mântuiască din primejdii, pe cei ce te laudă, Curată, pururea Fecioară.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Chipurile legii și profețiile profeților arătat mai-nainte te-au vestit, Curată, că vrei să naști pe

Făcătorul de bine a toată zidirea, pe Cel ce a făcut bine în multe feluri și în multe chipuri, celor ce te laudă cu credință.

Pe Adam cel întâi zidit, carele cu sfatul ucigătorului de oameni s-a înstrăinat dedemult de dumnezeiasca desfătare a raiului, tu cea neispită de nuntă iarăși l-ai întors, născând pe Cel ce ne-a mântuit pe noi din călcarea poruncii.

Cel ce cu dumnezeiască voie și cu puterea cea ziditoare toate le-a alcătuit din ce n-au fost, din pântecel tău, Curată, a ieșit și pe cei dintru întunericul morții cu strălucirile cele prea dumnezeiește stăpânitoare i-a luminat.

Canonul Praznicului

Cântarea VI, glas 8

Irmos:

Curățește-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog ridică-mă din adâncul răutăților; căci către Tine am strigat, și mă auzi, Dumnezeuul mântuirii mele.

Cât de mare și de înfricoșătoare vedenie s-a văzut astăzi din cer înțeleasă și de pe pământ

neasemănată! Strălucit-a Soarele dreptății cel înțeleghător în Muntele Taborului.

Trecut-a umbra Legii cea neputinciosă, și a venit arătat Hristos adevărul, a grăit în Tabor Moise, văzând Dumnezeirea Ta.

Stâlpul lui Moise a însemnat mai înainte lămurit pe Hristos schimbat la față, iar norul vădit a însemnat darul Spiritului cel ce a umbrit în Tabor.

Canonul Sfântului

Cântarea VI, glas 6

Irmos:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine : Scoate din stricăciune viața mea mult-Milostive.

Suferit-ai ispita și vrăjmașului, neprietenului care se aducea ca ploaia, și prin feluri de chipuri Preafericite fiind ispitit,

luptându-te cu zavistia te-ai arătat biruitor, vrednicule de minune.

Petrecerea ta a fost dumnezeiască, viața de Dumnezeu văzătoare și purtătoare de lumină; că părăsind cele frumoase ale lumii, podoaba cea dumnezeiască și frumusețea ai câștigat de Dumnezeu cugetătorule.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Fiind întrarmat cu puterea cea dumnezeiască, și având Darul cel de sus împreună lucrând cu tine, te-ai învrednicit pururea pomenite, a săvârși mai presus de fire semne și minuni, vrednicule de mirare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Făcutu-te-ai lăcaș luminii și cămară a Mirelui cu cuviință dumnezeiască, celei mai presus de minte întrupării Făcătorului tuturor, că tu singură Fecioară ai fost lăcaș vrednic lui Dumnezeu.

Cântarea a 6-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

În pântecel fiarei celei din mare, Iona, palmele întinzându-și în chipul crucii, mântuitoarea patimă mai înainte limpede o a închipuit; de unde a treia zi ieșind, a însemnat învierea cea mai presus de lume, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce cu trupul s-a răstignit și cu învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **Amin.**

Condacul Învierii

Nu va mai putea încă stăpânia morții cu puterea să țină pe oameni, că Hristos S-a coborât sfărâmând și stricând puterile ei. Legat este iadul, profeții cu un glas se bucură, sosit-a Mântuitorul, zicând celor ce erau în credință: Ieșiți credincioșilor la înviere.

Icos

Cutremuratu-s-au jos cele de desubt astăzi, iadul și moartea de Unul din Treime; pământul s-a clintit și portarii iadului văzându-Te s-au spăimântat; iar zidirea toată cu profeții bucurându-se cântă Ție cântare de biruință, Mântuitorului nostru Dumnezeu, Celui ce ai stricat acum puterea morții. Să glăsuim și să strigăm către Adam și către cei din Adam: Lemnul pe acesta iarăși l-a băgat în rai; ieșiți credincioșilor la înviere.

Sinaxar

În această lună, în ziua a șaptea, Duminica a VIII a după Rusalii, amintirea Sfântului martir Demetie.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase, Dumnezeu nostru, îndură-Te de noi și ne mântuiește! Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 7

Irmos:

Cuptorul, cel ce ardea cu foc de demult, tinerii izvorător de rouă l-au arătat, pe unul Dumnezeu laudându-L și zicând : Cel preainălțat Dumnezeuul părinților, și preamărit.

Prin lemn s-a omorât Adam de voie, neascultare făcând, însă cu ascultarea lui Hristos iarăși s-a înnoit, că pentru mine S-a răstignit Fiul lui Dumnezeu cel preamărit.

Pe Tine, Hristoase, Cel ce ai înviat din mormânt, toată zidirea Te laudă, că Tu celor din iad viață le-ai înflorit, morților înviere, celor dintru întuneric

lumină, Cea ce ești preamărit.

A Născătoarei:

Bucură-te fiica lui Adam celui stricat: Bucură-te una Mireasă a lui Dumnezeu: Bucură-te prin care stricăciunea s-a gonit ceea ce ai născut pe Dumnezeu. Pe Carele roagă-L Curată, să ne mântuim noi toți.

Canonul Crucii și Învierii

Cel ce pe lemnul Crucii boldul păcatului l-ai stricat, și zăpăditul călcării de poruncă a lui Adam l-ai rupt cu sulita coastei Tale, bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Cel ce ai fost împuns în coastă și cu stropirile dumnezeiescului sânge ai curățit pământul cel spurcat cu sânghiurile turbării spre idoli: Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei:

Pe luminătorul cel mai-nainte de soare ai răsărit lumii de Dumnezeu Născătoare, pe Hristos, Cel ce

ne-a mântuit dintru întuneric, și luminează pe toți cu cunoștința de Dumnezeu pe cei ce strigă : Bine ești cuvântat doamne Dumnezeul părinților noștri.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Pe tine Fecioară ceea ce ți-ai agonisit podoabă în multe feluri poleită, te-a iubit Ziditorul tău și Domnul cel preaînălțat, Dumnezeul părinților și preamărit.

Se curățește Fecioară, Isaia cărbunele de demult primindu-l, cu închipuire pe Cel născut din tine văzându-L, pe Dumnezeul părinților Cel preaînălțat și preamărit.

Chipurile dedemult ale dumnezeieștii nașterii tale dumnezeieștii profeții văzându-le cu bucurie laudând strigau: Cel preaînălțat Dumnezeul părinților și preamărit.

Canonul Praznicului

Cântarea VII, glas 8

Irmos:

Tinerii evrei au călcat în cuptor văpaia cu îndrăzneală, și focul în rouă l-au prefăcut cântând: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Acum au fost văzute de Apostoli cele nevăzute: Dumnezeirea în trup în Muntele Taborului strălucind celor ce grăiau: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Spăimântatu-s-a cu frică, mirându-se de frumusețea dumnezeieștii împărății, în Muntele Taborului Apostolii, cântând: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Acum cele neauzite s-au auzit: Că Fiul cel fără de tată din Fecioară, prin părintescul glas cu preamărire a fost mărturisit Dumnezeu și Om, Același și în veci.

Canonul Sfântului **Cântarea VII, glas 6**

Odihnitu-s-a peste tine Părinte prealuminat
Darul Spiritului, și lucrări preamărite a arătat ție;

care strigai și cu credință cântai: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Cu minte vitează alergarea pustniciei ai săvârșit-o, și la sfârșitul nevoițelor Martir te-ai făcut cu adevărat, strigând lui Hristos: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Fiii tăi ca cei născuți prin Dumnezeiescul Dar, s-au nevoit împreună cu tine ca și cu un Părinte, și răbdând în peșteră au pătimit împreună cu tine, cu un glas strigând lui Hristos: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Câștigându-te pe tine liman mântuirii, ne mântuim de tulburări, și având nădejdea cea întru tine, ca o anghiră sufletelor, strigăm lui Hristos: Bine ești cuvântat Dumnezeuul părinților noștri.

Cântarea a 7-a a Catavasiilor Crucii, glas 8

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân pe popoare le-a tulburat, suflând cu amenințare și cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a îngrozit mânia cea sălbatică, nici focul cel mistuitor; ci împotriva suflând Spiritul cel de rouă aducător, în foc fiind, au cântat: Prealăudate Dumnezeule al părinților și al nostru ești binecuvântat.

Canonul Învierii

Cântarea VIII, glas 7

Irmos:

Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu cunoscut L-a făcut lui Moise celui zăbavnic la limbă și gângav, și pe cei trei tineri râvna lui Dumnezeu cântăreți nebiruiți de foc i-a arătat. Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Preacuratul Miel cel cuvântător junghiindu-Se pentru lume, au încetat prinoasele cele după lege și ca un Dumnezeu fără de păcat, pe aceasta a curățit care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Nefiind fără de stricăciune mai-nainte de patimă, trupul nostru cel luat de Făcătorul după patimă și după înviere, neapropiat de stricăciune s-a alcătuit, și pe cei muritori îi înnoiește, care strigă: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați și-L preaînălțați întru toți vecii.

A Născătoarei:

A ta curăție cea cu totul fără prihană Fecioară spurcăciunea și uriciunea lumii o a curățit și te-ai făcut pricină împăcării noastre către Dumnezeu Preacurată. Pentru aceasta Fecioară toate lucrurile te binecuvântăm, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Crucii și Învierii

Pe Cel ce a răbdat patimi de voie și pe Cruce S-a pironit cu voința, și a stricat puterile iadului, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Pe Cel ce a surpat stăpânia morții și a înviat din mormânt întru mărire și a mântuit neamul omenesc, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L

întru

toți

vecii.

A Născătoarei:

Pe Unul, Milostivul și preaveșnicul Cuvânt, Care mai pe urmă din Fecioară S-a născut și a dezlegat blestemul cel dedemult, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Prin strălucirea nașterii tale cu străină cuviință lumea ai luminat, de Dumnezeu Născătoare, că pe Cel cu adevărat Dumnezeu în brațele tale L-ai purtat, pe Cel ce luminează pe credincioșii care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați și-L preaînălțați întru toți vecii.

Lăudăm Curată cu bunăcredință pântecele tău, care a încăput negrăit pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce a dat tuturor credincioșilor lumina cunoștinței de Dumnezeu, celor ce strigă pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cu razele luminii tale fă în chipul luminii pe cei ce te laudă pe tine Născătoare de Lumină, Maica lui Dumnezeu Curată, că cort al Luminii te-ai arătat, care luminezi cu lumina pe cei ce strigă pururea: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Canonul Praznicului

Cântarea VIII, glas 8

Irmos:

De șapte ori cuptorul chinuitorul haldeilor l-a ars nebunește, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia de o putere mai mare mântuiți, Făcătorului și Mântuitorului a strigat: Tineri, binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L în toți vecii.

Auzindu-Te, Stăpâne, pe Tine mărturisit de Tatăl, și fulgerul feței Tale cel mai tare decât vederea omenească neputând răbda să-l vadă, ucenicii tăi au căzut cu fața la pământ, cântând: Preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L în toți vecii.

Pentru cei ce împărățesc ești Împărat preafrumos, și pentru cei ce domnesc pretutindena ești Domn, puternic fericit, și locuind în lumina cea neapropiată. De Acesta mirându-se ucenicii, au grăit: Tineri, binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L în toți vecii.

Ca înaintea Celui ce stăpânești cerul și împărățești peste pământ și peste cele de dedesupt, Hristoase, înaintea Ta au stat Apostolii de pe pământ, și ca din cer Ilie Tezviteanul și Moise din morți, cântând cu un glas: Popoare preaînălțați-L pe El în toți vecii.

Grijile cele izvoditoare de lene au fost lăsate pe pământ de către cei aleși dintre Apostoli, Iubitorule de oameni, când Ți-au urmat Ție, spre dumnezeiasca petrecere cea mai presus de pământ. Pentru aceasta, învrednicindu-se de dumnezeiască arătarea Ta, au cântat: Popoare preaînălțați-L pe Hristos în toți vecii.

Canonul Sfântului
Cântarea VIII, glas 6

Irmos:

Din văpaie cuvioșilor rouă ai izvorât, și jertfa dreptului cu apă ai ars-o; că toate le faci Hristoase cu singură voirea, pe Tine te preaînălțăm întru toți vecii.

De dragostea Făcătorului rănit fiind Părinte, ai lepădat toată dragostea făpturilor, îndreptându-te arătat de Spiritul lui Dumnezeu, pe Care Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Scudurând grijile cele pământești cu nădejdi cerești și cu fericirea cea întru Hristos te-ai îmbogățit Părinte Cuvioase, căreia acum te împărtășești întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu.

Primind razele cele dătătoare de lumină, ale Sfântului și Dumnezeiescului Spirit, preaînțelepte Părinte, L-ai văzut întru vederea ochilor pe Acesta, înfricoșat învățându-te Tainele cele dumnezeiești, Fericite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Vioara cea de Dumnezeu glăsuitoare a strămoșului tău, mai-nainte te-a închipuit pe tine Curată chivot sfânt, purtând pe Dumnezeu Cel ce S-a îmbrăcat în trup, pe Care Îl preainălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 8-a a Catavasiilor Crucii, gals 8

Stih: *Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I, și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.*

Binecuvântați, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu-Părintele. Lăudați pe Cuvântul Cel ce s-a coborât și focul în rouă l-a prefăcut; și preainălțați pe Spiritul cel preasfânt, Cel ce dă viață tuturor întru toți vecii.

Preotul: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 2:** Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 3:** Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 4:** Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 6: *Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 7

Irmos:

Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pânțele și Cuvântului, Celui întrutot meșter trup i-ai împrumutat, Maică neispită de bărbat Fecioară de Dumnezeu Născătoare, lăcașul Celui nesuferit, încăperea Celui nemărginit, a Făcătorului tău, pe tine te mărim.

Toți cei cu socoteli străine, care adăugați Dumnezeirii patimă, astupați-vă gurile, că pe Domnul măririi răstignit cu trupul și nerăstignit cu firea cea dumnezeiască, ca pe Unul în două firi
Îl mărim.

Cei ce ați lepădat învierea trupurilor, la mormântul lui Hristos venind, învățați-vă, că a murit și iarăși s-a sculat trupul Dătătorului de viață, spre încredințarea învierii celei de apoi, pe care
nădăjduim.

A Treimii:

Nu Treime a dumnezeirilor ci a Fețelor, nici Unime a Fețelor, ci a Dumnezeirii cinstind, tăiem pe cei ce o despart pe Aceasta, și amestecăm iarăși pe cei ce îndrăznesc a face amestecare împotriva Acesteia, pe Care o mărim.

Canonul Crucii și al Învierii

Lumină din Lumină, raza măririi celei părintești, fără de ani strălucind, ca întru întuneric în viața aceasta omenească Hristos a

strălucit, și întunericul cel ce gonea l-a izgonit, pe Carele neîncetat credincioșii Îl mărim.

Patimile trupului și puterea Dumnezeirii întru Hristos văzând, cei ce socotesc o fire alcătuită, să se rușineze, că Același ca un om adevărat a murit, iar ca un Făcător a toate a înviat.

A Născătoarei:

Afară de Tine nu cunosc alt Dumnezeu, Biserica strigă către Tine, Cel ce m-ai ales din neamurile cele necredincioase, Mireasă a Ta. Dă, deci, Cuvântule credincioșilor mântuire, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, ca un milostiv.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

De bucurie veșnică și de veselie pricinuitoare nouă te-ai arătat pururea Fecioară Curată, care ai purtat în pânțe pe Mântuitorul, pe Cel ce mântuiește cu adevărul și cu Spiritul cel dumnezeiesc pe cei ce-L cinstesc ca pe un Dumnezeu.

Cântând David strămoșul tău Preacurată, pe

tine chivot al dumnezeieştii sfinţenii te numeşte, care mai presus de fire ai încăput pe Dumnezeu cel ce şade în sânurile cele părinteşti pe Care neîncetat credincioşii Îl mărim.

Cu adevărat mai presus de toată zidirea eşti, Fecioară, că pe Ziditorul tuturor trupeşte L-ai născut nouă. Pentru aceasta ca o Maică a însuşi Stăpânului porţi stăpâneşte asupra tuturor biruinţa.

Canonul Praznicului

Cântarea IX, glas 8

Irmos:

Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu coborâre, că Cel Preaînalt de bunăvoie s-a coborât până şi la trup, din pânţece fecioresc făcându-se om. Pentru aceasta, pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu credincioşii o mărim.

Măreşte sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la faţă în Muntele Taborului.

Ca să arăţi lămurit a doua coborâre a Ta, cea de negrăit şi ca să Te faci văzut ca Dumnezeu Preaînalt, ai strălucit în chip de negrăit în Tabor, apostolilor şi lui Moise şi lui Ilie. Pentru aceasta, toţi pe Tine, Hristoase, Te mărim.

Mărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Ascultați-mă pe mine și veniți să ne suim în muntele cel sfânt, în cel mai presus decât cerurile; să stăm ca fiind fără materie în cetatea Dumnezeului celui viu și să vedem cu mintea dumnezeirea cea fără materie, a Tatălui și a Spiritului strălucind în Fiul Unul-Născut.

Mărește sufletul meu pe Domnul, Cel ce s-a schimbat la față în Muntele Taborului.

Trasu-m-ai pe mine cu dragostea, Hristoase, și m-ai schimbat cu dorul Tău dumnezeiesc. Iar acum arde cu focul cel fără materie păcatele mele și mă învrednicește ca să mă satur de dulceața Ta, ca săltând, să măresc, Bunule, amândouă venirile Tale.

Canonul Sfântului

Cântarea IX, glas 6

Irmos:

Pe Dumnezeu a-l vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta cetele îngerești; iar prin tine Preacurată S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care mărindu-L cu oștile cerești, pe tine te, fericim.

Strălucindu-te cu lumina cea nematerialnică, te-ai făcut după vrednicie luminos cu chipul, purtătorule de lumină, agonisindu-ți viața fără prihană și sfântă, Părinte, și acum stai înaintea Stăpânului și Dumnezeu, rugător pentru turma ta.

Luptele tale cele pustnicești, după vrednicie s-au încoronat, și îndoit ai luat Darul vitejiilor ce ai arătat, și ai aflat desfătarea bunătăților celor veșnice.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Întărindu-te cu putere și cu Dar dumnezeiesc, te-ai arătat tuturor prealuminat învățător buneii credințe, fiind înfrumusețat cu minunile, și întărind și vindecând pe toți, cei ce cu credință se apropie la tine, de Dumnezeu fericite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Întru tine s-au lucrat tainele cele mai presus de om și mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că te-ai făcut Născătoare de Dumnezeu, purtând în brațe și hrănind pe Cel ce Se cuvântează cu cântări, de oștile cele cerești.

Cântarea a 9-a a Catavsiilor Crucii, glas 8

Rai de taină ești, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, prin Care lemnul crucii cel de viață purtător, pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta, acum înălțat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeu nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a VIII-a. A Învierii

Doi îngeri văzând înăuntrul mormântului, Maria s-a înspăimântat, și pe Hristos necunoscând, ca pe un grădinar l-a întrebat: Doamne, unde ai pus trupul lui Isus al meu? Și după glas cunoscându-l, că era însuși Mântuitorul, a auzit: Nu te atinge de mine: la Tatăl mă duc, spune fraților mei.

A Născătoarei de Dumnezeu

Pe unul din Treime negrăit l-ai născut, Fecioară, pe cel ce este îndoit în fire, și îndoit în lucrare, și unul după ipostază; deci pe acesta roagă-l pururea, pentru cei ce se închină ție cu credință, ca de toată viclenia dușmanului să ne scape; că toți acum la tine scăpăm, Doamnă de Dumnezeu Născătoare.

La Laude

Stihirile Laudelor Învierii, glas 7, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Înviat-a Hristos din morți, dezlegând legăturile morții, binevestește pământule bucurie mare, lăudați ceruri mărirea lui Dumnezeu.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Isus, Unuia, Celui fără de păcat.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea mării Lui. (Ps. 150, 2)

Învierii lui Hristos închinându-ne nu încetăm. Că însuși ne-a mântuit pe noi de fărâdelegile noastre, Sfânt este Domnul Isus, Cel ce a arătat învierea.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Ce vom răsplăti Domnului, pentru toate care ne-a dat ? Că pentru noi Dumnezeu este între oameni; pentru firea cea stricată, Cuvântul trup S-a făcut și S-a sălășluit întru noi; către cei nemulțumitori, Făcătorul de bine; către cei robiți, Eliberatorul, către cei ce ședea întru întuneric, Soarele dreptății; pe Cruce, Cel fără patimă, în iad lumina, în moarte viața, învierea pentru cei căzuți. Către Carele să strigăm : Dumnezeul nostru mărire Ție.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Porțile iadului le-ai sfărâmat Doamne, și stăpânia morții ai surpat cu puternică tăria Ta; și împreună ai sculat pe morții cei ce dormeau din veac întru întuneric, cu dumnezeiască și mărită învierea Ta, ca Împăratul tuturor și Dumnezeu atotputernic.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Veniți să ne bucurăm de Domnul și să ne veselim întru învierea Lui, că împreună a ridicat pe cei morți din legăturile iadului cele nedelegate și a dăruit lumii ca un Dumnezeu viață veșnică și mare milă.

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu! Înălță-Se mâna Ta, nu uita de săracii Tăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)

Strălucind îngerul, a șezut pe piatra mormântului celui de viață primitor și femeilor mironosițe a binevestit grăind înviat-a Domnul, precum mai-nainte a zis nouă. Spuneți ucenicilor Lui, că va merge mai-nainte de voi în Galileea și lumii va da viață veșnică, și mare milă.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Pentru ce ați lepădat piatra cea din capul unghiului, o călcătorilor de lege iudei? Aceasta este piatra, pe care o a pus Dumnezeu în Sion, Cel

ce din piatră a izvorât în pustie apă și nouă ne-a izvorât din coasta Sa nemurire. Aceasta este Piatra, care din muntele cel fecioresc S-a tăiat fără de voie bărbătească, Fiul omenesc, Cel ce va să vină pe norii cerului, la Cel vechi de zile, precum a zis Daniel și veșnică este împărăția Lui.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Stihira a VIII a. A Învierii. glas 8

Lacrimile Mariei nu în zadar s-au vărsat cu căldură; că iată s-a învrednicit și de învățătura îngerilor, și de vederea ta, Isuse ci încă la cele pământești gândește, ca o femeie neputincioasă; pentru aceasta ai și oprit-o, a se atinge de tine, Hristoase. Ci totuși solie ai trimis-o învățăceilor tăi, cărora bunele vestiri le-a spus, suirea la moștenirea părintească vestindu-le. Cu care învrednicește-ne și pe noi de arătarea ta, Stăpâne Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei, glas 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta,

cântând, grăim: Binecuvântat ești, Hristoase
Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, mărire Ție!

**Preotul: Mărire ție, celui ce ne-ai arătat
nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lăuda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul Părinților
noștri,
și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărduit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

**Sfinte Dumnezeule... De 3 ori, cu 3 închinăciuni.
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.**

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai
rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din
cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe
Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și
prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-
Milostive.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*